

Esplais, Movibaix i Fundesplai

L'aportació de l'educació en el lleure en la construcció social del Baix Llobregat

Carles Barba Boada

Vicepresident de Fundesplai

El Prat de Llobregat, juny de 2106

PRESENTACIÓ

El moviment obrer i el veïnal han estat elements identificadors i articuladors del Baix Llobregat. De forma menys visible també ho han estat moltes iniciatives ciutadanes que han aportat identitat i cohesió social a una societat i un territori que es va transformar en tres o quatre dècades de forma extraordinària.

Es tracta de projectes associatius de tipus social, educatiu, esportiu i cultural que han estat possibles per la iniciativa de moltes persones, entitats i organitzacions que han dedicat el seu temps i energies a la millora de vida dels ciutadans i, particularment dels més joves. Han generats tradicions, elements d'identitat i han establert vincles i xarxes per tota la comarca.

Una de les experiències articuladores del Baix Llobregat en els darrers cinquanta anys, en termes de construcció social, ha estat el moviment "d'educació en el lleure" dels esplais i caus de la comarca. Particularment referent ho ha estat el Movibaix, que va néixer amb la vocació explícita de "fer comarca" i de connectar a nivell territorial realitats d'esplai locals. El Movibaix va ser la llavor del que avui és Fundesplai, la Fundació Catalana de l'Esplai, una de les entitats referents del lleure educatiu i del tercer sector a Catalunya.

La comunicació fa un recorregut històric, de la construcció i desenvolupament d'aquesta experiència des dels seus orígens, l'any 1969, fins el 2016, estructurat en cinc etapes i aporta alguns elements de context i anàlisi que l'expliquen. Finalment es presenta una valoració més qualitativa sintetitzada en set aspectes destacables de la seva aportació a la Comarca.

A) Del Club Infantil Juvenil Bellvitge a Fundesplai. Una història col·lectiva de quaranta cinc anys

Cal remarcar que estem parlant d'un procés col·lectiu i diversificat en el territori i per tant que no té un centre i un origen definit i exclusiu. Tanmateix ens pot servir situar l'inici organitzatiu del projecte al barri de Bellvitge de l'Hospitalet de Llobregat l'any 1969.

És tracta d'una història que s'ha construït de baix a dalt. Una història que ha estat possible per la construcció de xarxes i el teixit de moltes complicitats i que s'explica per la capacitat que ha tingut d'aplegar esforços d'òrgens diversos entorn objectius comuns i compartits i que ha anat associada a l'evolució del context social i polític.

Les cinc etapes en que estructurarem el seu recorregut tenen a veure amb això que hem comentat.

Primera etapa: (1969-1979) La creació d'esplais a barris i pobles del Baix Llobregat al final del franquisme

A finals dels '60 i primera meitat dels '70, s'organitzen colònies i campament d'estiu i es constitueixen nuclis de centres d'esplai els caps de setmana a diversos pobles i ciutats de l'Hospitalet i el Baix Llobregat, majoritàriament per iniciativa de grups de joves i sota l'aixopluc i impuls de les parròquies.

Això passa a bona força municipis del Baix Llobregat, entre d'altres a Sant Just amb l'Esplai Ara Mateix (1969), a Cornellà amb el Mowgli (1971), al Prat amb el GISC de Sant Cosme (1973), També i d'una manera especial a L'Hospitalet amb el **Club Infantil Juvenil de Bellvitge (1969)**, l'Esplai Can Serra (1971) o el Club Infantil Juvenil Sanfeliu (1975)...

Algunes d'aquestes experiències es desenvolupen en barris amb especials carències i dificultats. Un d'aquests casos és Bellvitge on la dinàmica del barri porta als promotors de l'esplai a organitzar un nou model d'esplai, amb marcat caràcter social, de funcionament diari que comença a combinar remunerats i voluntaris i que es proposa donar un salt de qualitat i dignitat en l'educació en el lleure.

L'experiència de Bellvitge actua com a referent a d'altres barris de l'Hospitalet, s'impulsen d'altres centres d'esplai i s'organitzen a través d'una xarxa, la Coordinadora de Centres d'Esplai de l'Hospitalet, que aconsegueix els primers ajuts i subvencions a les colònies l'estiu de 1977.

En síntesis, aquesta etapa ve caracteritzada per l'impuls inicial i l'energia de grups de joves que concretaven la seva militància social i ciutadana en l'organització dels nous esplais i colònies. Hereus de la tradició excursionista i de l'escoltisme, entroncaven amb la pedagogia activa i les experiències franceses dels Centres de Loisir. Participaven amb les altres entitats de la dinàmica dels moviments veïnals i en general en la lluita antifranquista. Es tractava de realitats locals que, poc a poc, es van anar connectant, particularment a L'Hospitalet. Les condicions d'aquella etapa eren molt precàries i no existien les ajudes públiques.

Segona etapa: (1979-1983). Els nous ajuntaments democràtics i l'experiència de L'Hospitalet

L'arribada de la democràcia amb els nous ajuntaments obre una nova etapa d'impuls d'activitats de lleure educatiu.

És a **L'Hospitalet**, on el moviment de lleure estava més articulat, que un grup de persones provinents de les entitats d'esplai s'incorporen al nou Ajuntament. Aquest fet explica en bona

part que l'ajuntament de la ciutat desenvolupi model de relació de suport a les entitats de lleure existents i el foment de creació de noves realitats d'iniciativa ciutadana. L'Ajuntament va impulsar una política de recolzament als esplais amb una lògica de col·laboració i no de substitució o competència com es va produir llavors en d'altres ajuntaments com el de Barcelona.

Aquest equip, liderat en l'àmbit polític i tècnic per en Xavier Aragay i en Josep Gassó, estava format per persones com la Roser Batlle, el Carles Barba, l'Enric Ripollés, en Joaquim Fradera i l'Anna Riera i la Núria Bofill.

El més rellevant i alhora innovador d'aquella etapa és l'aposta decidida de la política local per donar suport a les iniciatives ciutadanes existents. De forma pionera es posen en marxa els "Convenis" entre les entitats i l'ajuntament com a mecanisme de relació que situava el reconeixement d'ambdues parts, objectius i compromisos mutus, la cessió de locals i l'aportació de recursos tant pel curs com per l'estiu per tal que els projectes poguéssim créixer i desenvolupar-se en condicions. També un nivell d'exigència per part de l'Ajuntament que feia que les entitats estiguessin en procés de millora contínua.

A la vegada, aquell escenari i una estratègia compartida amb les entitats de la ciutat va promoure la creació de nous esplais a la ciutat en d'altres barris com l'Esplai de Pubilla Cases (1979), Xicell al barri Centre (1980) o l'Esplai la Florida (1984) que avui són realitats ben vives. Paral·lelament, la realitat dels municipis veïns es seguia desenvolupant amb nous esplais com el Jobbit i Garbí a Sant Feliu de Llobregat, Marina i el Globus al Prat, El Castanyot, El Nus i el Tricicle a Sant Joan Despí, Espurnes a Esplugues...

Tercera etapa: (1984-1995) Una dècada efervescent. La creació MOVIBAIX i les entitats de serveis.

L'èxit de l'experiència de l'Hospitalet però també la convicció que no podria sostenir-se de forma isolada, anima al grup impulsor a replicar-la i adaptar-la a d'altres poblacions del Baix Llobregat. El 16 d'octubre de 1983 es reuneixen en assemblea a Can Ricard de Sant Feliu de Llobregat els monitors i responsables d'alguns **esplais de Cornellà, El Prat, Sant Feliu i L'Hospitalet**. Comparteixen l'anàlisi de les problemàtiques comunes i sobretot la decisió de construir junts un moviment d'entitats de lleure del Baix Llobregat i L'Hospitalet

Al febrer de 1984, vint-i-set entitats de nou poblacions del Baix Llobregat constitueixen el **Movibaix**, el moviment d'esplais del Baix Llobregat, i el presenten públicament al Patronat Cultural i Recreatiu de Cornellà amb la presència de l'alcalde de la ciutat, Frederic Prieto.

Hi ha molts protagonistes d'aquesta història però podem esmentar la primera Junta escollida llavors per persones de L'Hospitalet, Cornellà, El Prat, Sant Feliu i Sant Joan Despí: el Germà Albors, el Xavier Aragay, la Roser Batlle, l'Isidre Bermúdez, el Ferran Guasch, el Jordi Izquierdo, el Francesc Martínez, la Claudia Ruiz, el Quico Sánchez i el Joan Batlle que va assumir la presidència del moviment fins l'any 1996.

Movibaix ubica la seva seu a l'antic edifici de serveis del **Parc de Torreblanca dels municipis de Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí i Sant Just Desvern** a través d'un Conveni de cessió signat el 16 d'octubre de 1984 amb la Mancomunitat de Torreblanca i la voluntat política i el suport dels alcaldes respectius, Francesc Baltasar, Eduard Alonso i Lluís Segura .

Es tracta d'una etapa de creixement i estructuració de les entitats i del moviment que ve acompanyada pel suport dels nous ajuntaments i també de la recent constituïda Generalitat (1980) amb qui Movibaix estableix els primer conveni de relació amb la Direcció General de Joventut l'abril de 1984. En l'àmbit municipal, la creació del Movibaix i l'experiència de l'Hospitalet pren cos a d'altres poblacions del Baix Llobregat com El Prat, Sant Feliu, Cornellà, Sant Joan Despí, Molins de Rei, Esplugues, Sant Boi,....

La dinàmica de construcció del moviment és efervescent i es comencen a generar fites i col·lectives que, amb el temps, esdevindrien referents i tradició a la Comarca. En podem destacar dues: el **Movidic**, la trobada d'inici de curs dels monitors dels esplais que se realitzarà de forma ininterrompuda des del 28 d'octubre de 1984 i la "**Festa del Maig**", que va celebrar en la seva primera edició el 31 de maig de 1986 al **Parc de Torreblanca** i que es convertiria amb la cita anual festiva de tots els esplais, infants, monitors i famílies del Movibaix. A partir del 2005, amb el nom de "**Festa Esplai**" i sota el paraigua de la Fundació Catalana de l'Esplai, es traslladaria al **Parc Nou del Prat de Llobregat**.

Paral·lelament, el projecte s'estructura i organitza per a donar resposta especialitzada d'acord amb les necessitats dels esplais agrupats entorn Movibaix i amb el temps del sector associatiu i la comunitat educativa i els ajuntaments. Es constitueixen entitats de serveis, amb la forma jurídica d'associacions sense ànim de lucre, entorn la formació, l'educació ambiental i les colònies, la gestió associativa i els serveis a les escoles.

Al novembre de 1983 es constitueix el **Centre d'Estudis de l'Esplai del Baix Llobregat**, per a formar els monitors i responsables de les entitats i el moviment que va obtenir el reconeixement de la Direcció General de Joventut de la Generalitat. Les persones físiques que van constituir l'entitat van ser el Xavier Aragay, la Roser Batlle i el Germà Albors de l'Hospitalet, el Francesc Sánchez i l'Isidre Bermúdez de Sant Feliu de Llobregat i el Joan Batlle de Cornellà. La Roser Batlle va assumir la Direcció des dels seus inicis.

Al mateix novembre de 1983 un grup de persones vinculades al Club Infantil Juvenil de Bellvitge que havia rehabilitat la Casa de Colònies de Mas Cabàlies a Ogassa (Ripollès) constitueix **l'Associació Cases de Colònies**, dedicada a l'habilitació i gestió de cases de colònies i terrenys d'acampada i el desenvolupament de l'educació ambiental. Els membres fundadors van ser en Xavier Aragay, el Jordi Barba, el Manuel Cascos, el Frederic Cusí, la Pepa Domingo i el Josep Gassó.

Al març de 1988, un grup de persones dels esplais de l'Hospitalet creen **Suport Associatiu**, entitat dedicada a generar productes i prestar serveis per la millora de la gestió de les entitats no lucratives en l'àmbit jurídic, econòmic , informàtic i laboral. En aquell moment constitueixen l'associació en Josep Gassó que presideix l'entitat amb en Xavier Aragay, Carles

Barba, Manuel Cascos, Pepe Castro, José Luis Domínguez i Ladislau Girona. Una de les realitzacions amb més impacte de Suport va ser la creació pionera a Catalunya i a Espanya d'un programari específic dedicat a la gestió de les entitats no lucratives que amb el temps es convertiria amb el referent del sector amb més de un miler d'entitats.

Finalment al novembre de 1995, es constitueix **Serveis d'Esplai** entitat dedicada cobrir les demandes de l'escola en els temps no lectius, menjadors escolars, activitats d'acollida i extraescolars, casals d'estiu...) i d'altres programes de suport a l'escola. El projecte es concreta després que alguns Centres d'Esplai i el mateix Movibaix rep demandes creixents de col·laboració per part de la comunitat educativa. Les persones que constitueixen l'entitat en aquell moment són membres d'alguns centres d'esplai del Baix Llobregat: Vicenç Arias, Carles Barba, Joan Batlle, Merche García, Josep Gassó, Margi Gual, Jose Antonio Montoya, Núria Ortiz i Rosa Valls.

Quarta etapa. (1996-2006) Constitució de la Fundació i la Federació i Catalana de l'Esplai. Creixement i desenvolupament del projecte.

El projecte creix en dimensió, complexitat i abast territorial. Al llarg del 1995 s'analitza que el projecte ha depassat els límits del Baix Llobregat, que la sostenibilitat i viabilitat del mateix requereix una major dimensió, uns nivells superiors d'estabilitat, credibilitat i comunicació externa i finalment disposar de nous instruments jurídics i de governança que articulin els projectes generats al llarg del temps i d'altres amb vocació d'afegir-s'hi o nous que es puguin generar.

Fruit d'aquest procés es decideix donar un nou impuls al projecte i es constitueix **la Fundació Catalana de l'Esplai**, el 28 de març de 1996.

Es aquest nou instrument que articula jurídica, organitzativa i políticament el projecte. Fins el moment, la coordinació i coherència de les diverses iniciatives passava sobretot per la coincidència de persones en diverses entitats i la dinàmica del esplais del Movibaix. Amb la constitució de la Fundació es defineix una missió compartida, s'adopta un nom nou, la Fundació Catalana de l'Esplai, un símbol comú, la pinya, les entitats impulsores aporten a la nova Fundació el patrimoni generat des de la seva creació i s'organitza la governança i l'estructura executiva unificant serveis generals, infraestructures i fent economia d'escala.

El primer Patronat va reunir, a modus de paraigua, una representació dels esplais, de les entitats de serveis i les persones promotores del projecte: Josep Gassó, Joan Batlle, Carles Barba, Roser Batlle, Vicenç Arias, Josep Castro, Frederic Cusí, Pepa Domingo, Imma Marín, Anna Romeu, Josep Vallecillos i Rosa Valls. Josep Gassó va ser escollit President i exerciria aquesta funció i el lideratge del projecte fins l'actualitat.

La Fundació s'ubica a Cornellà, al barri de l'Almeda, en uns reduïts locals petits del barri, just en front del Parc de Can Mercader, que complementen l'espai del Parc de Torreblanca que des del 1993 havia estat cedit per vint anys a Movibaix per part del Consell Comarcal del Baix Llobregat.

Simultàniament es treballa per la constitució de la **Federació Catalana de l'Esplai** per tal de compartir projecte amb d'altres esplais de Catalunya. Els promotors de la Fundació, en Josep Gassó, el Joan Batlle, la Roser Batlle i el Carles Barba, proposen al Movibaix, el 21 de març de 1996, l'impuls de la Federació Catalana de l'Esplai que veurà la llum mesos després, el 9 de juliol de 1996 a partir de la decisió compartida de la Fundació Catalana de l'Esplai, el Movibaix i el Moviment d'Esplai del Vallès.

L'aposta estratègica de creació de la Fundació i la Federació Catalana de l'Esplai funciona, en el sentit que bàsicament, dona resposta a les necessitats i demandes socials que tenia el Movibaix i la resta d'entitats de serveis, també a les noves oportunitats, i salva les limitacions i dèficits organitzatius que s'havien analitzat.

El projecte comú guanya en coherència, impacte social i en projecció pública i visibilitat. El seu creixement té també la seva expressió en la constitució de la **Fundación Esplai**, d'àmbit estatal, el 13 d'octubre de 1999 que la Fundació Catalana de l'Esplai impulsa amb d'altres realitats de la resta d'Espanya.

La Federació d'esplais s'amplia i els projectes i serveis pel món escolar i en l'àmbit local es desenvolupen. Les limitacions de locals i la dispersió infraestructural demanen cercar alternatives per tal de concentrar en un espai comú la coordinació dels projectes ubicats en reduïts i precaris locals de Cornellà i els del Parc de Torreblanca.

S'inicia una recerca d'emplaçaments que s'acaba concretant en la decisió d'ubicar-se al barri de Sant Cosme del Prat de Llobregat.

Cinquena etapa: (2007-2016) La construcció de Centre Esplai a Sant Cosme. Donar centralitat a la perifèria. Del Baix Llobregat al món.

La recerca d'una solució infraestructural per ubicar la seu de la Fundació coincideix amb el desenvolupament de l'estratègia liderada per l'Ajuntament del Prat, que contemplava la ubicació de serveis i equipaments de ciutat i de país a Sant Cosme en el context de la remodelació total del barri per la seva millora i connexió amb la resta del Prat i Barcelona.

A partir de de la cessió d'una hectàrea de terreny per part de l'ajuntament, la Fundació proposa i construeix un equipament, Centre Esplai, que més enllà d'ubicar les oficines centrals de coordinació de la Fundació i les 150 persones que hi treballen en la coordinació dels projectes, pogués ser també una escola de natura vinculada als espais naturals del Delta, un alberg de joventut amb 350 places, un centre de formació i de trobades pel tercer sector i un espai per allotjar trobades de gent d'arreu de Catalunya, d'Espanya i del món.

Al gener de 2007, la Fundació es trasllada a Centre Esplai que s'inaugura oficialment el 6 de maig de 2007, en el context de la Festa Esplai i la presència del Alcalde del Prat, Lluís Tejedor i el President de la Generalitat José Montilla.

D'aquesta manera, CENTRE ESPLAI representava la plasmació de la missió de la Fundació en el sentit d'aportar centralitat, singularitat i qualitat a una realitat perifèrica, amb expressions

d'exclusió i massa estigmatitzada. Una manera de concretar que l'origen local i la vocació d'identitat i proximitat amb el Baix Llobregat és compatible amb un plantejament obert i plenament connectat amb la resta del país i a nivell internacional.

La realitat actual i la crisi

La dimensió actual del projecte ens parla d'un impacte global en 215.023 persones, a través de 81 projectes d'esplai, la presència i col·laboració en 992 escoles de Catalunya, 28 equipaments de natura, 3.974 contractes anuals (equivalents a 871 jornades completes) i 1.712 voluntaris, i amb un volum pressupostari agregat de gairebé 40 milions d'euros anuals.

Més enllà de la rellevància d'aquestes xifres, hi ha una acció educativa i social quotidiana en favor de la infància la joventut i les famílies amb més dificultats i milers de persones compromeses amb aquest projecte i la canalització de moltes energies ciutadanes en una tasca d'interès públic.

Cal senyalar particularment d'aquesta etapa l'impacte de la crisi que s'inicia poc després de la ubicació de la Fundació al Prat i que dura encara fins l'actualitat. Aquesta crisi ha tingut un doble efecte. Per una banda, un impacte en la vida de les persones amb menys recursos i per tant una dificultat per accedir a les activitats de lleure educatiu que ja de per sí es mouen en contextos de desigualtat. Per altra banda, un impacte en les retallades dels pressupostos públics que han afectat tant a les subvencions com als contractes de serveis a la fundació i les seves entitats. Aquest fet ha demanat fer un important ajust de recursos entre el 2008 i el 2015 amb la paradoxa d'haver d'atendre simultàniament unes necessitats socials i educatives més grans i alhora més complexes.

Encara és aviat per a valorar aquest impacte de la crisi. El que és clar és que la Fundació ha accentuat la seva dimensió social i especialment generar projectes i iniciatives per tal de donar resposta a les noves necessitats com ara la desocupació i la formació dels joves o l'activació de recursos per a facilitar l'accés a les activitats de lleure.

B) Aportacions de Movibaix i Fundesplai a la construcció social del Baix Llobregat.

No és possible resumir en aquestes planes la contribució d'una experiència col·lectiva amb més de quaranta cinc anys de recorregut i en la que hi ha tantes persones, entitats i poblacions implicades. Tanmateix, podem destacar set aspectes més destacables encara que sigui a títol gairebé enunciatiu.

1. L'aportació educativa envers els infants i joves

Cal senyalar en primer lloc, que l'acció desenvolupada per tot allò que avui s'integra dins Fundesplai ha permès que desenes de milers d'infants, d'adolescents i les seves famílies poguessin gaudir d'un lleure educatiu, la qual cosa ha contribuït sens dubte al seu procés de creixement personal, d'aprenentatge de competències, d'educació en valors i d'escola de ciutadania. Sense la iniciativa de molts grups d'esplai que han impulsat aquestes activitats durant el curs i els períodes de vacances, i milers d'educadors i monitors que els

han acompanyat, aquests infants i joves no haguessin tingut l'oportunitat de viure experiències molt significatives en el seu itinerari vital.

2. L'accent social i la tasca de cohesió de barris i ciutats

Movibaix i Fundesplai han tingut una disposició teòrica i pràctica a atendre aquelles situacions d'infants i joves més exclosos i els col·lectius i barris amb més dificultats. En aquest sentit han promogut i col·laborat amb els ajuntaments i diverses institucions per tal que cap infant quedés al marge de les activitats de lleure per raons econòmiques o socioculturals.

Per altra banda, els esplais han participat activament en aquests anys en la vida cultural i comunitària dels barris, la recuperació i creació de tradicions i la construcció d'elements d'identitat de barris i pobles. Han estat extraordinaris vehicles de canalització de participació, de generació de vincles i un factor d'integració en els àmbits lingüístics i culturals tan t en relació a la immigració de la resta d'Espanya als anys '70 com amb els nousvinguts en la darrera dècada. D'aquesta manera, han estat actors per el repte de la convivència i cohesió social de barris i pobles de la comarca.

3. Canalització de participació de ciutadania i formació de lideratges, particularment dels joves

Una de les aportacions més genuïnes de Movibaix i Fundesplai és que han canalitzat la participació de milers de joves en els projectes dels esplais, educatius i socials, ja sigui des de la perspectiva del voluntariat o en l'àmbit laboral. El projecte ha permès que molts joves fossin protagonistes d'una acció amb utilitat social. Aquesta experiència ha anat acompanyada de processos de formació formals i informals i sobretot un aprenentatge en l'assumpció de responsabilitats i habilitats per la vida.

També pels joves ha estat una escola de ciutadania pel que ha significat treballar en equip i en relació a la comunitat amb tot el que això suposa. Una de les expressions d'aquesta funció de formació de lideratges és la gran quantitat de persones que han assumit responsabilitats tècniques i polítiques en els ajuntaments de la comarca i que han participat prèviament en les entitats i esplais en una etapa de la seva vida.

4. Economia social i ocupació pel bé comú

Un aspecte de vegades menys visible quan es parla de l'experiència de Fundesplai a la comarca és el vessant econòmic, ocupacional i d'emprenedoria social associada al projecte.

La seva aportació no és només social o educativa. Una de les particularitats de l'experiència és que ha construït un projecte empresarial, sobre la base del seu capital humà i que a data de 2016 disposa d'un pressupost anual d'uns 40 milions d'euros, genera una contractació anual d'unes 3.974 persones (871 jornades complertes) i ho fa en serveis d'atenció a la persona i d'utilitat social,

Ha estat un projecte que ha combinat el compte d'exploració associat a l'activitat quotidiana amb la inversió, arribant a generar un patrimoni net d'uns 13 milions, bàsicament en equipaments d'esplai i cases de colònies la qual cosa li ha donat força, particularment important en moments de crisi.

Cal destacar a més que Movibaix i Fundesplai ha optat sempre per modalitats jurídiques, associacions i fundacions, que per naturalesa no poden distribuir eventuais excedents entre els seus promotors. Hi ha per tant absència de lucre i tot el que genera el projecte es reinverteix amb la missió de l'organització i que el seu desenvolupament està associat a dinàmiques importants de participació dels seus treballadors i voluntaris en la definició i gestió dels seus projectes.

5. Un model de relació col·laborativa entre entitats del tercer sector i els ajuntaments

El relat històric ja ha donat compte de com les experiències pioneres de convenis entre Ajuntaments i esplais es van produir en l'àmbit de l'educació en el lleure. Cal esmentar que en la cultura organitzativa de Movibaix i Fundesplai ha estat sempre present el caràcter públic i d'interès general d'allò que es promovia des de les entitats i per tant la necessària col·laboració i coordinació del tercer sector amb els Ajuntaments per a dur a bon terme aquests objectius.

Al llarg de la història i des del 1987, Movibaix i Fundesplai s'han dirigit als partits i han fet propostes de política local per la millora educativa i social dels infants i joves. S'ha contribuït doncs a incorporar aquesta cultura de col·laboració amb molts ajuntaments del Baix Llobregat que s'han caracteritzat per aquesta lògica de col·laboració. Aquesta bona pràctica ha anat impregnant bona part dels municipis de la comarca que han fet seva la idea que la millor acció política és aquella que implica de forma protagonista a la ciutadania.

6. Generació de vincles, cohesió i identitat comarcal.

Un altre dels aspectes a senyalar en termes de recorregut històric és l'establiment de relacions, vincles i treball en xarxa que Movibaix i Fundesplai han generat al llarg del temps això com la generació de tradicions i referents col·lectius a la comarca.

Les connexions entre persones i entitats de pobles i ciutats del Baix Llobregat han propiciat un intercanvi i enriquiment d'experiències de gran valor. Una sensibilitat i una manera de fer molt basada en l'intercanvi i la vocació social. Per altra banda, ja ens hem referit als esdeveniments de trobada col·lectiva anuals tant a nivell dels joves monitors al Movidic i a l'inici de curs, com les acampades de joves, o la Festa Esplai que el Parc de Torreblanca de Sant Feliu, Sant Joan i Sant Just primer i del Parc Nou al Prat després han acollit puntualment la primera setmana de maig reunint a ciutadans dels diversos pobles i ciutats de la comarca,

7. Projectió externa del Baix Llobregat. Local i global.

Finalment, ja hem avançat en el relat històric que una història local ha esdevingut un projecte que va més enllà de la Comarca i això ha estat així perquè la societat també s'ha globalitzat.

Una de les virtuts del projecte ha estat que no s'ha volgut tancar en la seva pròpia experiència per exitosa que fos. Ha volgut compartir amb d'altres missió, objectius, valors i accions, a nivell de Catalunya, d'Espanya i també amb l'intercanvi i la relació amb d'altres organitzacions d'Europa i Latinoamèrica.

En tot cas, ho ha volgut fer sense renunciar a la proximitat, als elements que li han donat identitat i fins i tot reforçant la vida local. Una de les expressions més visibles d'aquesta voluntat ha estat la ubicació de Centre Esplai, la seu central del projecte al barri de Sant Cosme del Prat de Llobregat on s'ha volgut ubicar un espai per allotjar a persones d'arreu del món i particularment un espai de trobada i formació pels joves i pel tercer sector.

Centre Esplai al Prat de Llobregat representa per Fundesplai la plasmació de la màxima de "pensar globalment i actuar localment", també la "d'actuar globalment des de la mirada local", la del Baix Llobregat que mira i comparteix amb molts altres, utopies i somnis d'una societat més justa i democràtica a Catalunya, Espanya i el món.